

VALTIOVARAINVALIOKUNNAN MIETINTÖ 26/1999 vp

Hallituksen esitys laeiksi verontilityslain 12 ja 29 §:n sekä tuloverolain 21 ja 124 §:n muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 28 päivänä syyskuuta 1999 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi verontilityslain 12 ja 29 §:n sekä tuloverolain 21 ja 124 §:n muuttamisesta (HE 71/1999 vp).

Lakialoitteet

Valiokunta on käsitellyt tämän esityksen yhteydessä seuraavat lakialoitteet:

- LA 164/1999 vp laiksi verontilityslain 12 §:n muuttamisesta — Virpa Puisto /sd ym.
- LA 166/1999 vp laiksi verontilityslain 12 ja 29 §:n, tuloverolain 21 ja 124 §:n sekä kuntien valtionosuuslain 4 ja 27 §:n muuttamisesta — Hannes Manninen /kesk ym.

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaostossa ovat olleet kuultavina

- vanhempi finanssisihteeri Merja Taipalus ja finanssisihteeri Minna Punakallio, valtiovarainministeriö
- ylitarkastaja Ilkka Karjalainen, Verohallitus
- hallitusneuvos Tuomo Vainio, Valtion työmarkkinalaitos
- lakimies Tuula Korhonen ja suunnittelija Pirkko Peltonen, Kansaneläkelaitos

- kirkkoneuvos Matti Halttunen, Kirkkohallitus
- kirkkokunnan johtaja Jorma Kuusinen ja opetusneuvos Esko Almgren, Suomen Vapaa-kirkko
- tutkija Hannu Kaseva, Elinkeinoelämän tutkimuslaitos ETLA
- johtaja Jukka Pekkarinen, Palkansaajien tutkimuslaitos
- ekonomisti Max Arhippainen, Pellervon taloudellinen tutkimuslaitos
- ekonomisti Seppo Kari, Valtion taloudellinen tutkimuslaitos VATT
- johtaja Esko Kiviranta, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto
- elinkeinopoliittinen asiamies Annaleena Mäkilä, Palvelutyöntajat
- erityisasiantuntija Hannele Taatila, Suomen Kuntaliitto
- ekonomisti Helena Pentti, Suomen Ammattijärjestöjen Keskusliitto ry
- lainopillinen asiamies Anna Lundén, Suomen Yrittäjät ry
- johtaja Tero Honkavaara ja osastopäällikkö Risto Alanko, Teollisuuden ja Työntantajain Keskusliitto
- tutkimusasiamies Seppo Nevalainen, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK
- ekonomisti Sirkka Autio, Veronmaksajain Keskusliitto.

Keskuskauppakamari, Kunnallinen työmarkkinalaitos ja Akava ovat toimittaneet asiasta kirjalliset lausunnot.

HALLITUKSEN ESITYS JA EDUSKUNTA-ALOITTEET

Uusi verontilityslaki (532/1998) tuli voimaan 1 päivänä elokuuta 1998. Samassa yhteydessä verohallinto siirtyi uuteen tilitysmenettelyjärjestelmään.

Vuoden 2000 talousarvioneuvottelujen päätösten mukaisesti hallitus ehdottaa, että veronsaajaryhmien yhteisöveron jako-osuuksiin tehtäisiin eräitä muutoksia.

Yhteisöverojen ennakonpalautukset verovuosilta 1992—2002 ehdotetaan vähennettäväksi edelleen verotuksen päättämiskaudelta tehtävässä tilityksessä.

Yhteisöveron veronsaajaryhmien jako-osuuksia ehdotetaan muutettavaksi siten, että valtionosuutta korotetaan 58 prosentista 60,82 prosenttiin, kuntien osuutta alennetaan 40 prosentista 37,25 prosenttiin ja seurakuntien osuutta alennetaan 2 prosentista 1,93 prosenttiin.

Osittain verovapaiden yhteisöjen ja yleishyödyllisten yhdistysten maksamien yhteisöverojen kunnille ja seurakunnille tulevia jako-osuuksia ehdotetaan muutettavaksi edellä mainittuja uusia jako-osuuksia vastaaviksi.

Verovuosilta 2001—2003 yhteisöjen Ahvenanmaan maakunnasta saadusta tulosta valtiolle suorittaman veron veroprosenttia ehdotetaan korotettavaksi 16,24 prosentista 17,0296 prosenttiin.

Osittain verovapaan yhteisön ja tiekunnan sekä yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tuloveroprosenttia ehdotetaan alennettäväksi 11,76 prosentista 10,9704 prosenttiin.

Tuloverolain muutosehdotukset johtuvat verontilityslakiin ehdotetuista jako-osuuksien muutoksista.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2000 alusta. Verontilityslain 29 §:ää sovellettaisiin verovodelta 1999 tehtävistä tilityksistä lähtien.

Lakialoitteet

Lakialoitteisiin sisältyvissä lakiehdotuksissa ehdotetaan hallituksen esityksestä poiketen muutoksia eri veronsaajien jako-osuuksiin.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa hallituksen esitykseen sisältyvien lakiehdotusten hyväksymistä jäljempänä selostettavalla tavalla.

Verontilityslakia koskevassa vuodelta 1998 olevassa valtiovarainvaliokunnan mietinnössä todettiin: "Valiokunta toteaa, että uskonnolliset yhteisöt ovat verotulojen saamisen suhteen keskenään eriarvoisessa asemassa, mikä seikka on koettu ongelmalliseksi."

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan valtio—kunta neuvotteluryhmässä on valmisteilla yhteistyöasiakirja, jossa on tarkoitus määritellä menettelytavat ja toimintaperiaatteet, joilla sovi-

tetaan yhteen valtion ja kuntien kuntapoliittisia tavoitteita, voimavaroja ja toimintaa. Tähän liittyen valiokunta ehdottaa hallitusohjelmaan viitaten hyväksyttäväksi eri veronsaajien asemaa koskevan lausuman (*Valiokunnan lausumaehdotus*).

Käsitlemiensä aloitteiden suhteen valiokunta on asettunut kielteiselle kannalle.

Yksityiskohtaiset perustelut

Käsiteltävänä oleva esitys sisältää muun ohella ehdotuksen tuloverolain 124 §:n 2 ja 3 momentin muuttamisesta. Näitä samoja momenteja koskevat muutosehdotukset sisältyvät myös tämän esityksen antamisen jälkeen annettuun hallituksen esitykseen HE 158/1999 vp pääomatu-
lojen ja yhteisön tuloveroprosentin korottami-

sesta sekä siitä aiheutuviksi muutoksiksi tuloverolainsäädäntöön. Koska valiokunta ehdottaa, että tuloverolain 124 §:n 2 ja 3 momentin muutokset tehdään hallituksen esityksen HE 158/1999 vp pohjalta, valiokunta ehdottaa, että 124 §:n 2 ja 3 momentin muutosehdotukset poistetaan tästä esityksestä sekä että myös 2. lakiehdotuksen nimikkeeseen ja johtolauseeseen tehdään tästä aiheutuvat muutokset.

Käsiteltävänä olevaan hallituksen esitykseen sisältyy myös ehdotus verontilityslain 12 ja 29 §:n muuttamisesta. Edellä tarkoitetussa hallituksen esityksessä HE 158/1999 vp ehdotetut muutokset eivät aiheuta muutostarvetta tämän esityksen sisältämään ehdotukseen verontilityslain 12 ja 29 §:n muuttamisesta, koska tässä hallituksen esityksessä ehdotetun mukaisissa veronsaajaryhmien jako-osuuksissa edellä tarkoitettu korotus on jo otettu huomioon.

Valiokunta ehdottaa, että valtion ja seurakuntien välistä yhteisöiltä kertyvien verotulojen jakosuhdetta muutetaan siten, että seurakuntien jako-osuus pienenesi noin sadalla miljoonalla markalla ja valtion jako-osuus vastaavasti kasvaisi.

Valiokunta ehdottaa, että valtion jako-osuus korotetaan 61,12 prosentiksi ja seurakuntien jako-osuus alennetaan 1,63 prosentiksi. Muutos

olisi siis kumpaankin 0,30 prosenttiyksikköä, joten seurakuntien jako-osuus yhteisöveron tuotosta olisi valtiovarainministeriön arvion mukaan noin 570 milj. markkaa verovuodelta 2000. Edellä todettu ehdotetaan toteutettavaksi muuttamalla 1. lakiehdotuksen 12 §:ään sisältyviä jako-osuuksia. Valiokunta ehdottaa lisäksi, että 1. lakiehdotukseen sisältyvässä verotuslain 12 §:ssä oleva kirjoitusvirhe korjataan (**Valiokunnan muutosehdotukset**).

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella valtiovarainvaliokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutoin muuttamattomana paitsi 12 §:n 1 ja 6 momentti muutettuina,

*että 2. lakiehdotus hyväksytään muutettuna (**Valiokunnan muutosehdotukset**),*

*että hyväksytään asiaa koskeva lausuma (**Valiokunnan lausumaehdotus**) sekä*

että lakialoitteet LA 164/1999 vp ja LA 166/1999 vp hylätään.

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Verovuodesta 2000 sovellettava valtion jako-osuus on 61,12 prosenttia, kuntien jako-osuus on 37,25 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,63 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-lu-

terilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

— — — — —
Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoi-

tettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 95,8076 prosenttia ja seurakuntien osuus 4,1924 prosenttia.

2.

Laki

tuloverolain 21 (poist.) §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 21 §:n 2 momentti (poist.) seuraavasti:

21 §
(Kuten HE)

(Poist.) 124 §

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

Valiokunnan lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus hallitusohjelmansa mukaisesti kiirehtii valtion ja kuntien välisen koko vaalikauden kattavan yhteistyöasiakirjan valmistelua, jotta kuntien taloudessa päästään nykyistä parempaan ennakoitavuuteen ja peruspalvelut voidaan turvata koko maassa nykyistä tasapuolisemmin.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1999

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Maria Kaisa Aula /kesk
jäsen. Olavi Ala-Nissilä /kesk (osittain)
Janina Andersson /vihr
Pirjo-Riitta Antvuori /kok (osittain)
Jorma HUUHTANEN /kesk
Timo IHAMÄKI /kok
Seppo KÄÄRIÄINEN /kesk

Reijo LAITINEN /sd (osittain)
Tuija NURMI /kok
Mauri PEKKARINEN /kesk
Ola ROSENDahl /r
Matti SAARINEN /sd
Sakari SMEDS /skl (osittain)
Irja TOLONEN /kok (osittain)

Marja-Liisa Tykkyläinen /sd
Kari Uotila /vas
Jukka Vihriälä /kesk (osittain)
Jorma Vokkolainen /vas
vjäs. Matti Huutola /vas
Liisa Hyssälä /kesk (osittain)

Bjarne Kallis /skl
Kari Kantalainen /kok
Riitta Korhonen /kok (osittain)
Ossi Korteniemi /kesk (osittain)
Pirkko Peltomo /sd.

VASTALAUSE 1

Perustelut

Hallitus esittää, että verontilityslain 12 § muutetaan siten, että seurakuntien osuus yhteisöverosta pudotetaan 2 prosentista 1,93 prosenttiin ja kuntien osuus 40 prosentista 37,25 prosenttiin. Vastaavasti valtion osuus nousisi 58 prosentista 60,82 prosenttiin.

Valtion osuutta yhteisöverosta on siis kasvatettu kuntien ja seurakuntien kustannuksella. Budjettikäsittelyn aikana hallitusryhmissä on sovittu valtion osuuden edelleen kasvattamisesta siten, että seurakuntien osuutta pienennetään 1,9 prosentista 1,63 prosenttiin. Tämä merkitsisi seurakunnille noin 100 miljoonan markan tulonmenetystä pääomaveroprosentin ollessa 29.

Budjettikäsittelyn aikana syntyneiden muiden muutosten johdosta seurakuntien tulonmenetys tähän vuoteen verrattuna olisi noin 40—60 miljoonaa markkaa.

Todettakoon, että seurakuntien osuutta yhteisöverosta on viime vuosina huomattavasti alennettu ja budjettikäsittelyn aikana sovittu lisäalennus pakottaa seurakuntia tekemään menoleikkauksia, jotka kohdistuvat lähinnä henkilöstömenoihin.

Seurakunnat tekevät hengellisen työn lisäksi paljon sosiaalitoimeen liittyvää työtä, kuten lapsi- ja nuorisotyötä sekä diakoniatilapalveluja vanhuksille, sairaille, vähävaraisille ja syrjäytyneille. Seurakuntien tarjoamat sosiaalipalvelut nousevat vuositasolla lähes miljardiin markkaan ja ovat yhteiskunnallisesti näin ollen hyvin merkittäviä. Yhteisöveron varsinaisiin jakosuhteisiin ei näin ollen tulisi puuttua ilman, että täysi kompensatio mahdollisesta menetyksestä annettaisiin. Edellä mainituista syistä katson, ettei valiokunnan esittämää muutosta yhteisöveron jakosuhteisiin tulisi hyväksyä, vaan hallituksen esityksen (HE 71/1999 vp) 1. lakiehdotus hyväksytään hallituksen esittämässä muodossa.

Eräs yhteisöveron jakoon liittyvä ongelma on uskonnonvapauslain mukaan rekisteröityjen us-

konnollisten yhdyskuntien asema. Nämä joutuvat nimittäin maksamaan ylläpitämästään liiketoiminnasta yhteisöveroa toiselle uskonnolliselle yhdyskunnalle. Tämä koetaan mainituissa piireissä epäoikeudenmukaisena. Kysymyksessä ei ole kovin suuri summa, arviolta noin 6 miljoonaa markkaa vuodessa, mutta asia on periaatteellisesti merkittävä. Epäkohta olisi yksinkertaisimmalla tavalla poistettavissa siten, että opetusministeriö myöntäisi edellä mainituille uskonnollisille yhdyskunnille toiminta-avustusta saman verran kuin nämä ovat ylläpitämästään liiketoiminnasta maksaneet yhteisöveroa toiselle uskonnolliselle yhdyskunnalle. Toinen tapa epäkohdan poistamiseksi on sisällyttää muut uskonnolliset yhdyskunnat verontilityslain 12 §:n 1 momenttiin veronsaajiksi.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että 1. lakiehdotus hyväksytään hallituksen esittämässä muodossa,

että 2. lakiehdotus hyväksytään valiokunnan esittämässä muodossa ja

että hyväksytään yksi lausuma (Vastalauseen lausumaehdotus).

Vastalauseen lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää, miten oikeudenmukaisuusnäkökohdat huomioon ottaen voidaan yhteisöveron jakoperusteissa ottaa huomioon myös ne uskonnolliset yhdyskunnat, jotka ylläpitämästään liiketoiminnasta joutuvat maksamaan yhteisöveroa toiselle uskonnolliselle yhdyskunnalle.

Vastalause 1

VaVM 26/1999 vp — HE 71/1999 vp

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1999

Bjarne Kallis /skl

VASTALAUSE 2

*Perustelut***Kuntien eriarvoistumiskehitys pysäytettävä**

Esitämme, että suunnitellusta kuntien yhteisöveron leikkauksesta palautetaan 400 miljoonaa markkaa kuntien yleisiin valtionosuuksiin. Lisäämällä määrärahoja kuntien yleiseen valtionosuuteen voidaan parhaiten suunnata apua niille kunnille, jotka ovat vaikeimmassa taloudellisessa asemassa. Tällä esityksellä tasataan yleisesti tiedossa olevaa kuntien eriarvoisuutta ja luodaan edellytyksiä peruspalvelujen turvaamiseen kaikissa kunnissa. Vastalause perustuu lakialoitteeseen LA 166/1999 vp — Hannes Manninen/kesk ym., jonka esitämme otettavaksi käsitteilyn pohjaksi.

Kuntien eriarvoisuus on voimakkaassa kasvussa. Samaan aikaan, kun kuntien taloudellinen asema lähivuosina keskimäärin vahvistuu, suuri joukko kuntia on entistä vaikeammassa taloudellisessa tilanteessa. Kun miinusmerkkisen vuosikatteen kuntia oli viime vuonna 71, ennustetaan niiden nousevan 124:ään vuonna 2001. Jo nyt on suuri joukko kuntia, joiden verotulot ja verotulotäydennys riittävät vain sosiaali- ja terveydenhuollon sekä sivistystoimen omavastuuosuuden kattamiseen. Toisin sanoen nämä kunnat ovat joutuneet sellaiseen valtionosuusjärjestelmän loukkuun, josta niillä ei ole ulospääsytettä ilman erityistoimenpiteitä.

Ensi vuodelle veroprosenttia korottaa 82 kuntaa, kiinteistöveroprosenttia 294 kuntaa. Erityisen voimakkaasti eriarvoisuutta on lisännyt yhteisövero, joka vaihtelee erittäin suuresti kuntien välillä. Esimerkiksi Salon kaupunki saa lisää yhteisöveroa 12 000 markkaa asukasta kohti, kun taas Pelkosenniemi menettää 10 000 markkaa/asukas. On selvää, että tällainen lainsäädäntö ei voi olla perustana palvelutuotannon rahoittamiselle.

Varojen kohdentaminen yleisiin valtionosuuksiin on perusteltua siksi, että vuosina

1997—2000 yleistä valtionosuutta on leikattu 46,60 markkaa/asukas. Joidenkin kuntien osalta leikkaus on ollut kolminkertainen johtuen saaristoisuus- ja syrjäisyyskertoimista.

On tarkoituksenmukaista, että yhteisöveron palautus kohdennetaan yleiseen valtionosuuteen, jolloin se palautuu kaikille kunnille ja kaikkein vaikeimmissa olosuhteissa oleville enimmillään kolminkertaisena. Osansa palautuksesta saavat myös suurimmat kaupungit, koska liikenteen taajamalisä on 45 prosenttia yleisen valtionosuuden keskimääräisestä määrästä markkaa/asukas.

Seurakuntien yhteisövero-osuus

Katsomme, että seurakuntien yhteisövero-osuuden lisäalennusta ei tule tehdä.

Hallituspuolueiden yllättäen neuvotteluissaan päättämä lisäleikkaus seurakuntien yhteisövero-osuuteen osoittaa piittaamattomuutta kirkkoa ja seurakuntien tekemää työtä kohtaan. Ratkaisun vaikutuksia seurakuntien talouteen ja kirkon tekemään työhön ei selvitetty ennen päätöksentekoa. Päätös on huonosti harkittu siksi, että seurakunnat ovat jo tehneet ensi vuotta koskevat päätökset veroäyrin hinnoistaan uudesta tilanteesta tietämättä. Ratkaisu on hätiköity myös sen takia, että kirkon ja valtion välisiä taloudellisia suhteita selvitetään parhaillaan valtioneuvoston asettamassa uskonnonvapauskomiteassa, jonka toimiaika päättyy 31.8.2000.

Seurakuntien yhteisövero-osuutta on Lipposen hallitusten aikana jo alennettu riittävästi. Vuosien 1993—1997 aikana seurakuntien yhteisövero-osuus oli 3,36 prosenttia, vuonna 1998 se alennettiin 3 prosenttiin ja tänä vuonna 2 prosenttiin. Hallituksen alkuperäiseen esitykseen sisältyi yhteisövero-osuuden alentaminen 1,93 prosenttiin, johon kirkkohallitus lausunnossaan yhtyi. Nyt hallituspuolueet esittävät seurakuntien osuutta laskettavaksi vielä tästä 1,63 prosenttiin.

Seurakuntien yhteisövero-osuuden ennakkoimattoman ja suhteellisen suuren alentamisen kielteiset vaikutukset ovat kolmitahoiset. Ensinnäkin se heikentää seurakuntien mahdollisuuksia tehdä sosiaalista työtä. Seurakunnat sopeutuvat vero-osuuden alentamiseen lähinnä henkilöstöä vähentäen tai suunniteltuja voimavaraliikkeitä peruuttaen. Toiseksi verotulojen leikkaus heikentää kirkon keskusrahaston mahdollisuuksia tasata seurakuntien välisiä taloudellisia eroja. Tästä kärsivät erityisesti köyhimmät seurakunnat. Kolmanneksi leikkaus heikentää kirkon eläkerahaston kartuttamismahdollisuuksia.

Vastalauseessa ehdotetaan verontilityslain mukaisia yhteisöveron veronsaajaryhmien jakosuusia muutettavaksi siten, että valtion osuutta korotetaan 58 prosentista 60,80 prosenttiin, kuntien osuutta alennetaan 40 prosentista 37,27 prosenttiin ja seurakuntien osuutta alennetaan 2 prosentista 1,93 prosenttiin. Valiokunnan mie-

tintöön sisältyvää esitystä kirkon yhteisövero-osuuden laskemiseksi 1,63 prosenttiin emme hyväksy. Vastalauseen ehdotus yleisen valtionosuuden keskimääräisen markkamäärän korottamisesta 77,50 markalla asukasta kohden edellyttää esitettyä muutosta valtionosuuslakiin.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että valiokunnan mietintöön sisältyvät lakiehdotukset hyväksytään valiokunnan mietinnön mukaisina paitsi 1. lakiehdotukseen sisältyvä 12 § muutettuna (Vastalauseen muutosehdotus 1) ja

että kuntien valtionosuuslain 4 ja 27 §:t muutetaan seuraavasti (Vastalauseen muutosehdotus 2).

Vastalauseen muutosehdotus 1

1.

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Verovuodesta 2000 sovellettava valtionjako-osuus on 60,80 prosenttia, kuntien jako-osuus on 37,27 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus on 1,93 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisöveroprosentti on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien

yhteisöveroprosentti on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 95,074 prosenttia ja seurakuntien osuus 4,926 prosenttia.

Vastalauseen muutosehdotus 2

Laki**kuntien valtionosuuslain 4 ja 27 §:n muuttamisesta***Eduskunnan päätöksen mukaisesti***muutetaan** 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain kuntien valtionosuuslain (1147/1996) 4 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se laissa 1102/1997, sekä**lisätään** 27 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1102/1997 ja 1061/1998, uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi seuraavasti:

4 §

Valtionosuustehtävien ja kustannustason muutos

Yleisen valtionosuuden kustannustason muutosta huomioon otettaessa perusteena on markkamäärä, josta on tehty 27 ja 29 §:ssä säädetty vähennykset ja korotukset .

27 §

Yleisen valtionosuuden perusteena oleva markkamäärä

Kunnalle 3 §:n perusteella määräytyvää yleisen valtionosuuden keskimääristä markkamäärää korotetaan kunnan asukasta kohden 77,50 markkaa vuoden 2000 alusta lukien. (Uusi)

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2000 .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 1999

Mauri Pekkarinen /kesk
Seppo Kääriäinen /kesk
Jukka Vihriälä /kesk
Jorma Huuhtanen /keskMaria Kaisa Aula /kesk
Olavi Ala-Nissilä /kesk
Ossi Korteniemi /kesk